

Arrest

nr. 232 118 van 31 januari 2020
in de zaken RvV X / VIII en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 oktober 2019, tot het opleggen van een inreisverbod. (RvV X)

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op 12 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 oktober 2019, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. (RvV X)

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Samenvoeging

In het kader van een goede rechtsbedeling past het om de zaken samen te voegen.

2. Ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt onder meer dat het beroep moet worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht en binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht indien het is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering. Artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van dezelfde wet bepaalt dat, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, de beroepstermijn begint te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst.

De termijnen vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet zijn van openbare orde en moeten strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen, tenzij verzoeker aantoont dat hij door overmacht er niet in is geslaagd om zijn beroepen tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; ibidem nrs. 502-506).

2.2. De beide bestreden beslissingen werden aan verzoeker ter kennis gebracht door afgifte op 2 oktober 2019. De beroepen ertegen werden ingediend met verzoekschriften van 12 november 2019. Ze zijn dus onmiskenbaar niet binnen de wettelijk bepaalde termijn ingediend.

2.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift het volgende aan:

“7. Tijdigheid ratione temporis

[...]

De verzoekende partij verkreeg op 2 oktober 2019 persoonlijk een afschrift van de bestreden beslissing overhandigd in het Nederlands. Verzoeker was daarbij in de veronderstelling dat hij het land diende te verlaten, waartegen hij geen bezwaar maakte (verzoeker heeft vervolgens het Rijk ook vrijwillig verlaten). Hij tekende de documenten die hem werden voorgelegd omdat hij zijn medewerking wou geven aan het vertrek uit België (dit blijkt ook uit de bestreden beslissing). Verzoeker bleef immers nog in België in afwachting van de beslissing van het Hof van Beroep te Brussel. Het hof sprak zich uit op 2 oktober 2019, op dezelfde dag als de bestreden beslissing werd genomen. Verzoeker was zich echter niet bewust van het opgelegde inreisverbod van drie jaar, gepaard gaande met het bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd aan verzoeker niet toegelicht (hijzelf is, als Albanees, het Nederlands niet machtig). Hij ging uit van een volledig verkeerde veronderstelling dat hij enkel het grondgebied diende te verlaten. Verzoeker herhaalt daarbij dat hij het Nederlands niet machtig is en diende te vertrouwen op hetgeen hem verteld werd. Verzoeker bleef nog in België in afwachting van de beslissing van het Hof van Beroep te Brussel. Het hof sprak zich uit op 2 oktober 2019, op dezelfde dag als de bestreden beslissing werd genomen. Verzoeker keerde hierop terug naar Albanië, in de veronderstelling dat hij nadien op een legale manier zou kunnen terugkeren naar België (gezien de soepelere visumvoorwaarden voor Albanese). In Albanië bleek echter dat verzoeker onderworpen was aan een inreisverbod. Deze specifieke situatie van verzoeker heeft hem, buiten zijn wil om, niet in de gelegenheid gesteld om het verzoekschrift in te dienen binnen de termijn van dertig dagen. Huidig beroep is bijgevolg ingesteld binnen de wettelijke beroepstermijn, zowel inzake de vordering tot nietigverklaring als de schorsing.”

Verzoeker erkent dus dat de beroepen laattijdig zijn, doch stelt in essentie dat hij de draagwijdte ervan verkeerd heeft ingeschat.

2.4. De beide bestreden beslissingen werden afzonderlijk aan verzoeker betekend in het gesloten centrum van Brugge, die ze ook afzonderlijk heeft ondertekend voor ontvangst. Op de beide beslissingen wordt vermeld dat verzoeker door de vertegenwoordiger van het bestuur die hem de bestreden beslissingen heeft overhandigd, werd geïnformeerd over de beroepsmogelijkheden en :

“- de mogelijkheden van juridische en taalkundige bijstand:

Overeenkomstig de artikelen 508/1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek kan de betrokkene een beroep doen op het bureau voor juridische bijstand en, indien dat nodig is, kan hij (zij) een beroep doen op taalkundige bijstand, die krachtens artikel 508/10 van het Gerechtelijke wetboek kan worden verleend. De gegevens van de bureaus voor juridische bijstand kunnen via de website

www.advocaat.be en www.avocats.be geraadpleegd worden. U kan aan de sociale dienst meedelen dat u beroep wenst te doen op juridische bijstand.

- de mogelijkheid om vertalingen te krijgen :

Een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij(zij) die begrijpt, kan op zijn (haar) verzoek bekomen worden bij de minister of diens gemachtigde."

Op het inreisverbod wordt in het bijzonder het volgende vermeld:

"Ik [i.e. de vertegenwoordiger van het bestuur] heb de betrokkene geïnformeerd dat hij(ij), overeenkomstig artikel 74/12 van de wet van 15 december 1980, de opschorting of opheffing van het inreisverbod om professionele redenen of studieredenen kan aanvragen, wanneer twee derde van de duur verstreken is.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen moete de betrokkene een gemotiveerde aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn (haar) woon- of verblijfplaats in het buitenland.

De betrokkene kan bij de minister of zijn gemachtigde een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod indienen die gemotiveerd wordt door het naleven van de verplichting tot verwijdering die vroeger afgegeven werd, als hij (zij) schriftelijk het bewijs bezorgt dat hij (zij) volledig conform de beslissing tot verwijdering het Belgisch grondgebied verlaten heeft. Een beslissing betreffende de aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod wordt ten laatste binnen vier maanden, te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag, genomen. Indien binnen vier maanden geen enkele beslissing is genomen wordt de beslissing als negatief beschouwd."

Zowel verzoeker als de vertegenwoordiger van het bestuur ondertekenden deze beslissingen. Derhalve wordt de inhoud ervan geacht met de werkelijkheid overeen te stemmen tot bewijs van het tegendeel.

Verzoeker alludeert erop dat hij niet wist dat hem ook een inreisverbod werd ter kennis gebracht, maar deze loutere bewering staat er niet aan in de weg dat hij de beide beslissingen voor kennisname ondertekende, en dat uit de stukken blijkt dat hem de mogelijkheid werd aangeboden om juridische en taalkundige bijstand te verkrijgen, alsmede een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen. Uit niets blijkt dat hij van deze mogelijkheden gebruik heeft gemaakt. Eén en ander klemt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat hij in het kader van zijn strafprocedure reeds werd bijgestaan door twee raadslieden, zodat hij evenmin aantoonde dat hij zich niet desgewenst via die weg verder had kunnen informeren.

2.5. De nonchalance van verzoeker om zich niet verder te informeren over de draagwijdte van beslissingen die hij ter kennisname ondertekende, niettegenstaande hij werd ingelicht over de verschillende mogelijkheden hieromtrent, kan niet worden beschouwd als een geval van overmacht. De beide vorderingen zijn onontvankelijk ratione temporis.

3. Korte debatten

De beroepen tot nietigverklaring zijn onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, worden derhalve samen met de beroepen tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De zaken, gekend onder de nrs. RvV X/VIII en RvV X/VIII worden samengevoegd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS